REZOLUȚIA PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 10 mai 2012

conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului celui de Al optulea, de Al nouălea și de Al zecelea fond european de dezvoltare aferent exercițiului financiar 2010

PARLAMENTUL EUROPEAN,

— având în vedere Raportul Comisiei privind acțiunile întreprinse în urma descărcării de gestiune pentru exercițiul financiar 2009 [COM(2011) 736] și documentele de lucru ale serviciilor Comisiei care însoțesc raportul în cauză [SEC(2011) 1350 și SEC(2011) 1351],

— având în vedere situațiile financiare și conturile de venituri și cheltuieli aferente celui de Al optulea, de Al nouălea și de Al zecelea fond european de dezvoltare – exercițiul financiar 2010 [COM(2011) 471 – C7-0273/2011],

— având în vedere Raportul anual al Comisiei din 27 aprilie 2011 privind gestiunea financiară a celui de Al optulea, de Al nouălea și de Al zecelea fond european de dezvoltare în 2010,

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Informații financiare cu privire la fondurile europene de dezvoltare" [COM(2011) 334],

— având în vedere raportul anual al Curții de Conturi referitor la activitățile finanțate de Al optulea, Al nouălea și Al zecelea fond european de dezvoltare (FED) privind exercițiul financiar 2010, însoțit de răspunsurile Comisiei ([1]), precum și rapoartele speciale ale Curții de Conturi,

— având în vedere Declarația de asigurare ([2]) privind fiabilitatea conturilor și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, întocmită de Curtea de Conturi în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere Recomandările Consiliului din 21 februarie 2012 privind descărcarea de gestiune care urmează să fie acordată Comisiei referitor la executarea operațiunilor Fondurilor europene de dezvoltare pentru exercițiul financiar 2010 (05458/2012 – C7-0047/2012, 05459/2012 – C7-0048/2012, 05460/2012 – C7-0049/2012),

— având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 ([3]) și revizuit la Luxemburg la 25 iunie 2005 ([4]),

— având în vedere Decizia 2001/822/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Comunitatea Europeană („Decizia de asociere peste mări") ([5]), modificată prin Decizia 2007/249/CE a Consiliului ([6]),

— având în vedere articolul 33 din Acordul intern din 20 decembrie 1995 dintre reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în Consiliu, privind finanțarea și administrarea ajutoarelor comunitare în temeiul celui de al doilea Protocol financiar la cea de a patra Convenție ACP-CE ([7]),

([1]) JO C 326, 10.11.2011, p. 251.
([2]) JO C 326, 10.11.2011, p. 262.
([3]) JO L 317, 15.12.2000, p. 3.
([4]) JO L 287, 28.10.2005, p. 4.
([5]) JO L 314, 30.11.2001, p. 1 și JO L 324, 7.12.2001, p. 1.
([6]) JO L 109, 26.4.2007, p. 33.
([7]) JO L 156, 29.5.1998, p. 108.

— având în vedere articolul 32 din Acordul intern din 18 septembrie 2000 dintre reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea și gestionarea ajutoarelor comunitare în cadrul Protocolului financiar la Acordul de parteneriat dintre statele din Africa, zona Caraibilor și Pacific și Comunitatea Europeană și statele sale membre, semnat la Cotonou (Benin) la 23 iunie 2000, și alocarea de asistență financiară pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică partea a patra din Tratatul CE ([1]),

— având în vedere Rezoluțiile sale din 5 iulie 2011 referitoare la creșterea impactului politicii de dezvoltare a UE ([2]) și la viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la acțiunile întreprinse în urma Declarației de la Paris din 2005 privind eficacitatea ajutorului ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind o cooperare mai strânsă și mai bună: pachetul din 2006 privind eficacitatea ajutorului UE ([5]),

— având în vedere Raportul Comitetului de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE privind eficacitatea ajutorului: raport intermediar privind punerea în aplicare a Declarației de la Paris din iunie 2009,

— având în vedere Consensul de la Tunis: „Către o dezvoltare eficace" din 4-5 noiembrie 2010, care constituie o agendă africană pentru eficacitatea dezvoltării,

— având în vedere documentul final al reuniunii OECD la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului de la Busan din decembrie 2011,

— având în vedere articolul 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 74 din Regulamentul financiar din 16 iunie 1998 aplicabil cooperării în vederea finanțării dezvoltării în temeiul celei de a patra Convenții ACP-CE ([6]),

— având în vedere articolul 119 din Regulamentul financiar din 27 martie 2003 aplicabil celui de Al nouălea fond european de dezvoltare ([7]),

— având în vedere articolul 142 din Regulamentul (CE) nr. 215/2008 al Consiliului din 18 februarie 2008 privind Regulamentul financiar aplicabil celui de Al zecelea fond european de dezvoltare ([8]),

— având în vedere articolul 76, articolul 77 a treia liniuță și anexa VI la Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0100/2012),

A. întrucât scopul principal al Acordului de la Cotonou, care constituie cadrul relațiilor Uniunii Europene cu țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP) și cu țările și teritoriile de peste mări (TTPM), este de a reduce și, în cele din urmă, a eradica sărăcia, în concordanță cu obiectivele de dezvoltare durabilă și integrare treptată a țărilor ACP și TTPM în economia mondială;

([1]) JO L 317, 15.12.2000, p. 355.
([2]) Texte adoptate, P7_TA(2011) 320.
([3]) Texte adoptate, P7_TA(2011) 317.
([4]) JO C 279 E, 19.11.2009, p. 100.
([5]) JO C 306 E, 15.12.2006, p. 373.
([6]) JO L 191, 7.7.1998, p. 53.
([7]) JO L 83, 1.4.2003, p. 1.
([8]) JO L 78, 19.3.2008, p. 1.

B. întrucât Fondul european de dezvoltare (FED) este cel mai important instrument financiar al Uniunii Europene în cadrul cooperării pentru dezvoltare cu statele ACP;

C. întrucât, în pofida solicitării repetate a Parlamentului de includere a FED în buget, Comisia a propus, în Comunicarea sa din 29 iunie 2011 „Un buget pentru Europa 2020" [COM(2020) 500], menținerea FED în afara bugetului Uniunii în perioada 2014-2020, ceea ce înseamnă că fondurile europene de dezvoltare vor continua să fie implementate nu în temeiul Regulamentului financiar, ci în conformitate cu norme financiare specifice;

D. întrucât cuantumul total al ajutorului oferit prin FED a crescut considerabil, deoarece suma ajutorului oferit de Uniune în cadrul celui de Al zecelea FED pentru perioada 2008-2013 a fost stabilită la 22 682 000 000 EUR, ceea ce reprezintă o creștere nominală de 37 % anual, comparativ cu alocațiile financiare aferente celui de Al nouălea FED; întrucât, în timp ce plățile din FED s-au dublat între 2000 și 2010, problema capacității de absorbție persistă;

E. întrucât, la un an după instituirea sa, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), care poartă o responsabilitate comună de gestionare a ajutorului european pentru dezvoltare cu Comisia, a fost criticat pentru ineficiență și probleme structurale și de tranziție grave în cadrul delegațiilor Uniunii;

F. întrucât domeniul ajutorului pentru dezvoltare este în continuă evoluție, iar ajutorul pentru dezvoltare face parte dintr-un context mai larg în care comerțul, profiturile repatriate și alte surse de venituri sunt în prezent, pentru multe țări în curs de dezvoltare, mai importante decât plățile aferente asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA);

G. întrucât transparența și răspunderea – pe de o parte între donatori și țările partenere și, pe de altă parte, între țările partenere și cetățenii lor – sunt condiții obligatorii pentru un ajutor eficace; întrucât donatorii și țările partenere au convenit, în Declarația de la Paris și Agenda de acțiune privind eficacitatea ajutorului de la Accra, să difuzeze în timp util informații detaliate referitoare la fluxurile de ajutoare actuale și viitoare, astfel încât țările în curs de dezvoltare să își poată elabora bugetul și să își verifice conturile cu mai multă precizie;

H. întrucât ajutorul pentru dezvoltare este adesea oferit în contextul unor instituții de stat slabe, al unui nivel ridicat de corupție și al unor sisteme de control intern insuficiente în statul beneficiar și întrucât auditul bugetului pentru dezvoltare al Uniunii este, prin urmare, deosebit de important;

I. întrucât 2010 a fost un an plin de mari provocări pentru cooperarea pentru dezvoltare la nivel mondial, de exemplu, din cauza crizei financiare a datoriilor, creșterii prețurilor la alimente și cutremurului din Haiti,

1. reamintește că FED este implementat prin proiecte și prin sprijin bugetar, întrucât în 2010 66 % din fonduri au fost alocate proiectelor, iar 34 % au fost acordate prin sprijin bugetar; reamintește că, în 2010, 49 % din plățile din FED au fost gestionate la nivel central, mai exact Comisia s-a ocupat în mod direct de activitățile aferente asistenței, 11 % din plăți au fost gestionate în mod partajat, prin intermediul unor organizații internaționale precum Organizația Națiunilor Unite și Banca Mondială, iar 40 % din plăți au fost gestionate în mod descentralizat, mai exact Comisia a delegat anumite sarcini de implementare autorităților din țările beneficiare;

2. constată cu satisfacție nivelul record al plăților brute, precum și rata de angajare a creditelor de aproximativ 50 % atinsă la jumătatea perioadei aferente celui de Al zecelea FED, ceea ce înseamnă că obiectivul de a angaja în întregime creditele alocate celui de Al zecelea FED până la sfârșitul anului 2013 rămâne realizabil; își exprimă, cu toate acestea, îngrijorarea cu privire la ratele de angajare foarte scăzute ale creditelor alocate regiunilor (20 %) și țărilor și teritoriilor de peste mări (3 %) la jumătatea celui de Al zecelea FED; solicită Comisiei să accelereze de urgență punerea în aplicare a programelor indicative regionale și a programelor pentru țările și teritoriile de peste mări (TTPM);

3. își exprimă din nou îngrijorarea că Parlamentul nu are dreptul de a controla operațiunile FED așa cum o face pentru celelalte instrumente de ajutor, cum ar fi Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD); îndeamnă Comisia să facă propuneri concrete de îmbunătățire a controlului democratic al Parlamentului asupra FED, prin alinierea sa cu ICD; subliniază totodată importanța controlului FED de către Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE;

Includerea în buget a FED

4. își reconfirmă poziția și sprijină includerea FED în buget; își exprimă convingerea fermă că această includere constituie un pas indispensabil spre consolidarea controlului democratic, a răspunderii și a transparenței finanțării și spre sporirea coerenței politicii Uniunii privind țările ACP; subliniază faptul că includerea FED în buget ar reduce costurile tranzacțiilor și ar simplifica cerințele contabile și de raportare, prin aplicarea unui singur set de norme administrative și structuri decizionale, în loc de două; se așteaptă din partea Comisiei să se asigure că includerea în buget nu se face cu reducerea predictibilității pentru finanțarea ACP;

5. regretă profund faptul că, în Comunicarea sa „Un buget pentru Europa 2020", Comisia nu a propus includerea FED în bugetul Uniunii în cadrul financiar 2014-2020; insistă asupra faptului că FED ar trebui să fie integrat în bugetul Uniunii cât mai curând posibil și, în orice caz, nu mai târziu de 2020, când expiră acordul de la Cotonou; încurajează ferm Comisia să pregătească integrarea cooperării cu țările ACP în buget fără întârziere;

6. îndeamnă Consiliul și statele membre să răspundă pozitiv la propunerea Comisiei și să aprobe includerea integrală a FED în bugetul Uniunii începând din 2020; consideră că această măsură ar fi trebuit luată cu mult timp în urmă; se așteaptă ca Comisia să își onoreze acest angajament și să ia toate măsurile pentru demararea preparativelor în vederea includerii FED în buget;

7. subliniază că includerea FED în bugetul Uniunii nu implică o posibilă reducere a cheltuielilor totale aferente cooperării pentru dezvoltare;

Declarația de asigurare

Fiabilitatea conturilor

8. salută opinia Curții de Conturi conform căreia conturile anuale ale celui de Al optulea, de Al nouălea și de Al zecelea FED prezintă cu fidelitate, sub toate aspectele semnificative, situația financiară a FED la 31 decembrie 2010;

9. reamintește opinia Curții de Conturi potrivit căreia sunt încă foarte frecvente erorile de introducere a datelor; ia act de constatarea Curții de Conturi potrivit căreia, deși nu au avut un impact semnificativ asupra conturilor anuale pentru 2010, aceste erori ar putea afecta fiabilitatea datelor de gestiune financiară ale EuropeAid;

10. ia act de planul de acțiune al EuropeAid care vizează îmbunătățirea calității informațiilor privind contractele din cadrul sistemului de gestionare a informațiilor și de contabilitate (CRIS), precum și de inițiativa contabilă menită să ajute utilizatorii să introducă și să clasifice în mod corect informațiile contabile; așteaptă demararea unei reexaminări a modulului de audit al CRIS în 2012; solicită Comisiei să raporteze comisiilor competente ale Parlamentului dacă s-au înregistrat reducerea preconizată a erorilor persistente de introducere a datelor și îmbunătățirea ulterioară a calității introducerii datelor;

11. ia act cu satisfacție de faptul că introducerea noului sistem de contabilitate de angajamente (ABAC-FED) este aproape finalizată; ia act de faptul că noul sistem de contabilitate consolidează mediul contabil și îmbunătățește calitatea introducerii datelor;

Regularitatea operațiunilor

12. constată cu satisfacție că, potrivit Curții de Conturi, veniturile și cheltuielile nu prezintă erori semnificative, dar își exprimă totuși profund îngrijorare față de frecvența semnificativă a erorilor necuantificabile care afectează angajamentele în ceea ce privește respectarea normelor privind achizițiile și a termenelor legale pentru semnarea contractelor;

13. își exprimă preocuparea față de opinia Curții de Conturi privind legalitatea și regularitatea plăților subiacente conturilor, conform căreia plățile au fost afectate în mod semnificativ de erori; reamintește faptul că estimarea Curții de Conturi privind indicele de eroare cel mai probabil pentru plățile celui de Al optulea, de Al nouălea și de Al zecelea FED este de 3,4 %, deasupra pragului de semnificație de 2 %, și faptul că toate tipurile de proiecte au fost afectate de erori cuantificabile și necuantificabile, cu excepția contractelor de furnizare de bunuri;

14. constată că principalele tipuri de erori cuantificabile rămase detectate în cadrul plăților aferente proiectelor sunt următoarele: (a) erori privind exactitatea: erori de calcul; (b) realitatea operațiunilor: lipsa facturilor sau a altor documente justificative pentru serviciile prestate sau pentru bunurile furnizate; (c) eligibilitatea: cheltuieli efectuate în afara perioadei de implementare sau cheltuieli care vizează aspecte care nu au fost prevăzute în contract, plata necuvenită a taxei pe valoarea adăugată sau neaplicarea penalităților obligatorii;

15. își exprimă îngrijorare în special față de creșterea numărului de proiecte cu rezultate nesatisfăcătoare în 2010 (12,6 %, comparativ cu 11 % în 2009) ([1]), precum și față de nivelul ridicat și constant de erori care afectează angajamentele din cadrul gestiunii descentralizate;

16. regretă frecvența mare a erorilor necuantificabile care afectează plățile; ia notă de faptul că erorile necuantificabile s-au referit mai ales la garanțiile de bună execuție, la nerespectarea procedurilor de autorizare și de contractare pentru cheltuieli administrative, la inexistența unor documente justificative corespunzătoare și la inconsecvențele în raport cu normele contractuale;

17. ia act de faptul că, potrivit Comisiei, erorile necuantificabile nu au avut impact financiar; ia notă de creșterea substanțială a activităților de formare online a EuropeAid, precum și de seminariile organizate înainte de instalarea pe post pentru șefii de delegații nou-numiți, ca strategie de reducere a erorilor necuantificabile; se așteaptă ca Comisia să demonstreze dacă aceste măsuri pot duce la reducerea numărului de erori necuantificabile; invită Comisia să îmbunătățească controalele *ex ante* pentru a împiedica erorile necuantificabile și posibilele pierderi cauzate de nerespectarea normelor privind garanțiile bancare;

Eroarea reziduală

18. reamintește că EuropeAid încă mai elaborează un indicator-cheie pentru impactul financiar estimat al erorilor rămase după implementarea tuturor controalelor *ex ante* și *ex post*; ia act de afirmația Comisiei, potrivit căreia indicele său net de eroare reziduală este mai scăzut decât indicele de eroare estimat de Curtea de Conturi; reamintește opinia Curții de Conturi, potrivit căreia auditul Curții de Conturi nu confirmă declarația directorului general al EuropeAid, care a afirmat că a obținut asigurări rezonabile că plățile efectuate de EuropeAid din fondurile europene de dezvoltare nu au fost, cel mai probabil, afectate de erori semnificative;

19. regretă incompatibilitatea dintre estimarea Curții de Conturi privind indicele de eroare cel mai probabil, bazată pe abordarea anuală a Curții de Conturi și metodologia actuală, pe de o parte, și practica Comisiei de a face referire la indicele net de eroare reziduală, care vizează mai multe exerciții, pe de altă parte; consideră că abordarea bazată pe indicele de eroare reziduală în forma sa actuală nu oferă date comparabile pentru procedura anuală de descărcare de gestiune; ia act cu satisfacție de faptul că Comisia și Curtea de Conturi sunt de acord că ar trebui găsite dovezi cuantificate suplimentare; solicită Comisiei să încheie, până la termenul stabilit, mai exact până în 2013, procesul de elaborare a indicatorului-cheie pentru estimarea impactului financiar al erorii reziduale;

Evaluarea globală a eficacității sistemelor de supraveghere și control

20. regretă constatarea Curții de Conturi, conform căreia sistemele de supraveghere și control, în ansamblul lor, ale fondurilor europene de dezvoltare gestionate de Comisie sunt doar parțial eficace; ia act de faptul că monitorizarea și supravegherea asigurate de serviciile centrale ale EuropeAid au fost eficace, dar au fost doar parțial eficace în cazul delegațiilor Uniunii;

([1]) Raportul anual privind gestiunea financiară a celui de Al optulea, Al nouălea și Al zecelea fond european de dezvoltare în 2010, p. 11.

21. regretă faptul că deficiențele sistemelor de supraveghere și control ale delegațiilor Uniunii se manifestă în mod repetat; reamintește că constatările Curții de Conturi au inclus controale ineficace și deficitare în ceea ce privește consemnarea documentară în cazul majorității administrațiilor ordonatorilor naționali de credite din țările beneficiare ale FED, lipsa capacității instituționale, resurse limitate și rate ridicate ale fluctuației personalului în cadrul delegațiilor Uniunii; solicită, prin urmare, să se consolideze capacitatea instituțională în cadrul administrației ordonatorilor naționali de credite, asigurându-se cursuri suplimentare de formare în domeniul financiar și orientări specifice pentru depășirea acestor deficiențe ale gestiunii financiare;

22. constată că în ultimele trei rapoarte anuale ale Curții de Conturi asupra FED au fost menționate constrângeri legate de recrutare și resurse umane inadecvate, care ar putea avea un impact negativ asupra proceselor de audit ale Uniunii; își exprimă profunda preocupare față de această problemă recurentă;

23. subliniază că existența unui personal suficient și competent este o condiție necesară pentru aplicarea eficace și pentru o monitorizare și supraveghere de bună calitate a ajutorului de dezvoltare al Uniunii; în acest sens, solicită Comisiei și SEAE să acorde suficientă prioritate aspectelor referitoare la resursele umane în cadrul organizațiilor lor, precum și eficienței costurilor, astfel încât să nu compromită capacitatea niciunei delegații de a desfășura sarcinile de monitorizare și control;

24. ia act de concluziile Curții de Conturi conform cărora controalele *ex ante* efectuate de ordonatorii de credite din cadrul serviciilor centrale ale EuropeAid și al delegațiilor Uniunii au fost doar parțial eficace; reamintește că controalele *ex ante* ale EuropeAid se bazează în mare parte pe certificate furnizate de supervizori externi sau pe audituri externe și pe verificări externe ale cheltuielilor; regretă că, dată fiind frecvența ridicată a erorilor detectate de Curtea de Conturi, aceste controale externe nu pot furniza decât un nivel limitat de asigurare; ia act de introducerea de către Comisie a unui mandat obligatoriu pentru auditori pentru a aborda această problemă;

25. ia notă cu satisfacție de constatarea că mediul de control este eficace atât în cazul sistemelor centrale ale EuropeAid, cât și în cazul delegațiilor Uniunii; își exprimă preocuparea față de deficiențele recurente din cadrul sistemelor de monitorizare și supraveghere ale delegațiilor Uniunii, precum documentația inexistentă sau necorespunzătoare, utilizarea unor proceduri de achiziții incorecte de către organizațiile de implementare; ia act de faptul că „Setul de instrumente privind gestiunea financiară pentru beneficiarii fondurilor UE din cadrul acțiunilor externe" a fost finalizat și distribuit, cu scopul de a îmbunătăți gradul de cunoaștere a normelor de gestiune financiară și eligibilitate în rândul organizațiilor de implementare;

26. ia act de faptul că Comisia își continuă eforturile pentru îmbunătățirea sistemelor de supraveghere și control ale EuropeAid și se așteaptă ca actuala revizuire a sistemelor de control ale EuropeAid (Planul de acțiune al EuropeAid pentru consolidarea piramidei de control) să genereze rezultate pozitive din punctul de vedere al răspunderii, eficienței și al raportului cost-eficacitate; invită Comisia să informeze comisiile competente ale Parlamentului în legătură cu măsurile întreprinse pentru rezolvarea problemelor sus-menționate;

27. salută introducerea în iunie 2010 a unui model nou pentru rapoartele anuale ale delegațiilor cu privire la reformele gestiunii finanțelor publice în țările beneficiare și îndeamnă delegațiile să aplice în mod sistematic acest nou cadru;

28. salută constatările Curții de Conturi potrivit cărora raportul anual de activitate este clar și oferă informații utile, mai ales datorită utilizării unor indicatori cantitativi, și oferă o imagine fidelă asupra implementării și a rezultatelor;

29. îndeamnă Comisia să ofere mai multe informații privind punerea în aplicare a FED la nivel național și regional în țările ACP și să asigure o vizibilitate mai bună a tuturor activităților finanțate de Uniune pe alte continente;

Competențele Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) în ceea ce privește implementarea asistenței pentru dezvoltare a Uniunii

30. ia act de faptul că anul 2010 a fost cel în care SEAE s-a format și a început să funcționeze; își reiterează îngrijorarea că împărțirea inițială a competențelor între personalul Comisiei și cel al SEAE în cadrul delegațiilor Uniunii a dat naștere unor confuzii și critici justificate; solicită creșterea eficacității ajutorului european pentru dezvoltare cu scopul de a depăși modul fragmentat în care acesta este gestionat;

31. face apel la Comisie să monitorizeze și să prezinte rapoarte privind funcționarea acestui nou sistem; ia act de faptul că problemele care au impus necesitatea unei clarificări între SEAE și Comisie sunt abordate în prezent în cadrul „Modalităților de lucru dintre serviciile Comisiei și SEAE în legătură cu chestiunile din domeniul relațiilor externe"; solicită Comisiei să transmită documentul, atunci când este finalizat, comisiilor competente ale Parlamentului, împreună cu un rezumat al chestiunilor nesoluționate dintre Comisie și SEAE și cu strategia de rezolvare a acestora, precum și clarificarea oficială în legătură cu posibila utilizare flexibilă a resurselor umane în cadrul delegațiilor Uniunii;

Sprijinul bugetar

32. reamintește că, în raportul său anual privind FED, Curtea de Conturi a constatat, cu privire la exercițiul financiar 2010, că plățile de sprijin bugetar au fost afectate în 2010 de o frecvență ridicată a erorilor necuantificabile: 35 %, un indice la fel de ridicat ca cel din 2009, indicând astfel un nivel ridicat de erori înregistrate în mod constant în cazul plăților aferente sprijinului bugetar; ia act de faptul că, pentru a rezolva această problemă, Comisia și-a consolidat măsurile de formare profesională și a introdus setul de instrumente pentru gestiune financiară pentru cei care primesc fonduri pentru acțiuni externe din partea Uniunii; invită Comisia să monitorizeze acest aspect și să raporteze dacă aceste măsuri duc la o îmbunătățire a situației;

33. reamintește că sprijinul bugetar este utilizat de Comisie ca modalitate de ajutorare de aproape două decenii; remarcă faptul că sunt posibile noi îmbunătățiri ale unor aspecte, cum ar fi concepția, eficiența și eficacitatea implementării, controlul și raportarea;

34. recunoaște potențialele avantaje ale sprijinului bugetar; totuși, consideră că acesta nu este răspunsul potrivit în orice situație; consideră că această modalitate de ajutorare are sens doar dacă este caracterizată de o transparență, o răspundere și o eficacitate suficiente;

35. recunoaște eforturile depuse și îmbunătățirile aduse de Comisie în ceea ce privește dovedirea eligibilității pentru sprijinul bugetar într-un mod mai bine formalizat și structurat, de exemplu, prin introducerea cadrului revizuit pentru evaluarea progreselor în gestionarea finanțelor publice sau a orientărilor privind sprijinul bugetar pentru statele fragile etc.;

36. solicită Comisiei să se concentreze asupra eficacității programelor prin verificarea rezultatelor pe baza unor indicatori, să publice condițiile și indicatorii de performanță în documentele naționale de strategie și să se asigure că rapoartele delegațiilor demonstrează în mod structurat și documentat progresele înregistrate în gestionarea finanțelor publice, stabilind în mod clar criteriile în funcție de care vor fi evaluate progresele, mai precis progresele realizate și motivele unei eventuale neimplementări a programului de reformă în conformitate cu planul;

37. salută constatările Curții de Conturi conform cărora numărul ridicat de erori necuantificabile legate de demonstrarea progreselor realizate în ceea ce privește gestionarea finanțelor publice a scăzut substanțial în urma introducerii unui cadru revizuit pentru monitorizarea și raportarea progreselor înregistrate în gestionarea finanțelor publice în iunie 2010; solicită Comisiei să depună în continuare eforturi pentru reducerea definitivă a erorilor necuantificabile;

38. ia act de Comunicarea Comisiei din 13 octombrie 2011, intitulată „Abordarea viitoare a sprijinului bugetar al UE destinat țărilor terțe" [COM(2011) 638], care menționează, de exemplu, că Comisia va introduce un nou criteriu de eligibilitate referitor la „transparența și supravegherea bugetară";

39. reamintește că, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului [1], sprijinul bugetar poate fi acordat atunci când gestionarea cheltuielilor publice ale statului partener este suficient de transparentă, fiabilă și eficientă; în acest context, își exprimă îngrijorarea față de riscurile pe care le presupune interpretarea „dinamică" de către Comisie a criteriilor de eligibilitate; invită Comisia să își continue eforturile vizând fundamentarea deciziilor sale referitoare la eligibilitatea sprijinului bugetar și să se asigure că toate

[1] Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (JO L 378, 27.12.2006, p. 41).

acordurile de finanțare oferă o bază completă și clară pentru evaluarea respectării condițiilor de plată; invită Comisia să stabilească într-un mod mai bine justificat și mai transparent sumele care urmează a fi alocate programelor individuale de sprijin bugetar;

40. subliniază dubla răspundere pentru sprijinul bugetar: între donator și țara parteneră și între aceasta din urmă și cetățenii săi; prin urmare, remarcă faptul că atât contribuabilii din UE, cât și țările partenere au interesul să asigure audituri transparente și corecte și evidențiază nevoia constantă de sprijin sporit pentru dezvoltarea propriilor capacități de control în țările partenere;

41. reamintește că gestionarea finanțelor publice este unul dintre criteriile pentru acordarea de sprijin bugetar celor 102 țări beneficiare în prezent ([1]); invită Comisia să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la motivele pentru care doar 28 de Rapoarte privind cheltuielile publice și responsabilitatea financiară (PEFA) sunt publicate pe site-ul Comisiei ([2]);

42. se așteaptă ca Comisia și statele membre să creeze un registru public în care să fie enumerate în mod transparent acordurile de sprijin bugetar, procedurile și indicatorii de dezvoltare ([3]);

43. solicită Comisiei să prezinte rapoarte periodice privind îndeplinirea obiectivelor stabilite pentru sprijinul bugetar din partea Uniunii și privind problemele specifice întâmpinate în anumite țări beneficiare; invită Comisia să se asigure că sprijinul bugetar este redus sau anulat dacă nu se obțin rezultate clare;

44. consideră Cartea verde ([4]) lansată în 2010 o contribuție pozitivă la procesul de reflecție privind modalitățile de transformare a sprijinului bugetar într-un instrument mai eficace și mai eficient de reducere a sărăciei;

45. îndeamnă din nou Comisia să sprijine țările partenere în procesul de dezvoltare a capacităților de control parlamentar și audit și în procesul de îmbunătățire a transparenței și a accesului public la informații, în special atunci când se acordă ajutor prin intermediul sprijinului bugetar, în conformitate cu dispozițiile articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1905/2006, și invită Comisia să prezinte periodic rapoarte cu privire la progresele realizate;

Raportul special nr. 11/2010 al Curții de Conturi, intitulat „Gestiunea sprijinului bugetar general, asigurată de Comisie, în țările ACP și în țările din Asia și din America Latină"

46. salută auditul Curții de Conturi și recomandările constructive cuprinse în acesta;

47. consideră că sprijinul bugetar general (SBG) este un instrument foarte important de acordare a ajutorului dacă este utilizat în mod corespunzător, întrucât are potențialul de a spori angajamentul și responsabilitatea guvernelor beneficiare, precum și necesitatea unui control mai strict de către parlamente și implicarea societății civile din țările beneficiare, amplificând, în același timp, atât baza, cât și nevoia unui dialog politic intens între Uniune și țările beneficiare;

48. este profund îngrijorat de constatarea Curții de Conturi, potrivit căreia Comisia nu gestionează în mod corespunzător principalele riscuri care afectează eficacitatea implementării SBG, la douăzeci de ani de când a început să acorde pentru prima dată ajutor prin acest instrument; îndeamnă Comisia să urmeze recomandările Curții de Conturi în vederea îmbunătățirii practicilor sale de gestionare a riscurilor, printr-o evaluare corectă a riscurilor fiduciare și de dezvoltare și, în special, printr-o mai bună valorificare a informațiilor deja disponibile;

([1]) Răspunsul la întrebarea scrisă nr. 23 adresată comisarului Piebalgs în cadrul audierii din 12 ianuarie 2012 în contextul procedurii de descărcare de gestiune a FED pentru 2010.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic–support/public–finance/pefa_assesments_en.htm.
([3]) Conform solicitării din Rezoluția sa referitoare la viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare, Texte adoptate din 5 iulie 2011, P7_TA(2011) 317, punctul 52.
([4]) Cartea verde a Comisiei din 19 octombrie 2010: Viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor terțe [COM(2010) 586].

49. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia, în unele cazuri, o „abordare dinamică” a SBG poate să producă rezultate politice importante, atunci când se acordă sprijin bugetar unor țări care prezintă deficiențe în ceea ce privește gestiunea finanțelor publice, dar care s-au angajat pe calea reformelor și înregistrează progrese în aplicarea acestora; este, totuși, profund îngrijorat de faptul că douăsprezece dintre țările ACP care nu se află într-o situație fragilă și pentru care SBG a fost planificat în documentele de strategie de țară pentru cel de Al zecelea FED, precum și cinci țări latino-americane care derulează programe SBG sunt clasificate în privința indicelui de percepție a corupției stabilit de *Transparency International* pentru 2009 ca având o „corupție larg răspândită”, ceea ce înseamnă că au obținut un scor mai mic de trei pe o scară de la 10 (deloc corupte) la zero (foarte corupte); îndeamnă Comisia să dezvolte metode de monitorizare adecvate, stricte și transparente și să se asigure că în delegațiile Uniunii sunt prezenți angajați suficienți și bine pregătiți înainte de a se angaja SBG în țări beneficiare cu riscuri fiduciare atât de ridicate; în acest context, invită SEAE să își exercite pe deplin rolul politic printr-o participare activă la dezvoltarea obiectivelor politice ale țărilor beneficiare în ceea ce privește lupta împotriva corupției și în garantarea progreselor în direcția realizării acestor obiective;

50. este preocupat de concluziile Curții de Conturi potrivit cărora se acordă o atenție insuficientă necesității consolidării organelor de supraveghere, cum ar fi parlamentele și organizațiile societății civile din țările beneficiare, deoarece consolidarea supravegherii parlamentare și intensificarea implicării societății civile sunt componente esențiale ale obiectivelor de consolidare a capacităților în ceea ce privește SBG; îndeamnă Comisia să investească mai mult în ameliorarea instituțiilor, a statului de drept, a democrației și a bunei guvernanțe în țările beneficiare;

51. invită Comisia să urmărească acele obiective ale programelor SBG care iau în calcul circumstanțele specifice țării partenere, având în vedere faptul că obiectivul global al programelor SBG este de a sprijini implementarea unei strategii naționale de dezvoltare a țării respective;

52. invită Comisia și statele membre:

— să demonstreze un angajament colectiv de a-și exercita pe deplin și cu hotărâre rolul politic în dialogul cu țările beneficiare, întrucât acest rol este esențial pentru succesul SBG, în special în condițiile în care poartă cu sine impactul potențial enorm al unei politici comune la nivelul Uniunii, împărtășită de toate statele membre;

— să-și îmbunătățească coordonarea în ceea ce privește procedurile;

— să-și consolideze angajamentul față de obiectivele SBG;

— să evite să transmită semnale ambigue țărilor beneficiare, chiar dacă acest lucru poate părea cel puțin la fel de dificil pentru statele membre și Comisie, pe cât sunt cererile justificate pentru țările care beneficiază de SBG, în ceea ce privește buna guvernanță și statul de drept;

53. este îngrijorat de constatarea Curții de Conturi, potrivit căreia conceperea și implementarea celor patru componente ale programelor SBG (finanțarea, sprijinul pentru consolidarea capacităților, condițiile și, respectiv, dialogul) nu garantează optimizarea impactului lor potențial; invită Comisia să dea curs recomandărilor Curții de Conturi, stabilind sumele care urmează să fie alocate programelor SBG individuale într-o manieră mai bine susținută și mai transparentă, concentrându-și acțiunile de consolidare a capacităților asupra nevoilor prioritare, intensificându-și gestionarea condițiilor asociate performanței în ceea ce privește condițiile generale de eligibilitate și condițiile specifice de efectuare a plăților și promovând dialogul;

54. invită Comisia să se angajeze mai sistematic într-un dialog cu țările beneficiare cu privire la toate aspectele SBG și îndeamnă Comisia să îmbunătățească expertiza personalului său din cadrul delegațiilor Uniunii în vederea intensificării acestui dialog; solicită Comisiei să se asigure că personalul delegațiilor Uniunii care pune în aplicare SBG are acces adecvat la resurse umane și informații;

55. îndeamnă Comisia să își îmbunătățească raportarea cu privire la eficacitatea programelor sale SBG, în special prin stabilirea unei metode adecvate de evaluare cantitativă și printr-o monitorizare sistematică a progreselor în raport cu o serie de indicatori clari și obiective măsurabile;

56. reiterează apelul adresat Comisiei de a elabora un raport anual privind utilizarea sprijinului bugetar pentru o mai bună identificare a punctelor forte și a deficiențelor programelor de sprijin bugetar aflate în derulare;

57. îndeamnă Comisia și alți donatori să coopereze în vederea realizării unei evaluări comune regulate a eficacității ajutorului acordat prin programele SBG în ceea ce privește reducerea sărăciei;

Prioritățile în materie de dezvoltare și cooperarea pentru dezvoltare cu impact sporit

58. subliniază că buna guvernanță, democrația, respectarea drepturilor omului și reducerea sărăciei trebuie să constituie obiective integrate ale organizațiilor de implementare în țările în care se distribuie sprijin din FED;

59. reamintește evenimentele asociate cu Primăvara arabă din 2011 și importanța acordării unei atenții deosebite principiilor democratice și sprijinului consolidării democrației în toate acțiunile de ajutor pentru dezvoltare;

60. își reiterează angajamentul pentru principiile eficienței ajutorului bazat pe parteneriatul autentic, astfel cum este definit în cadrul Declarației de la Paris a OCDE și al Agendei de acțiune de la Accra;

61. ia act cu satisfacție de Comunicarea intitulată „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării" [COM(2011) 637], adoptată la 13 octombrie 2011, care prevede un sprijin continuu pentru incluziunea socială și dezvoltarea umană; insistă ca cel puțin 20 % din ajutorul acordat de Uniune să fie alocat învățământului primar și secundar și serviciilor de sănătate de bază; îndeamnă Comisia să acorde mai multă atenție sănătății materne, deoarece progresele în ceea ce privește acest obiectiv de dezvoltare al mileniului au fost nesatisfăcătoare;

62. invită din nou Comisia să acorde prioritate sprijinului destinat consolidării sistemelor de sănătate, concentrându-se îndeosebi asupra categoriilor celor mai sărace ale populației, să sporească nivelul calitativ al educației și să contribuie la elaborarea unui cadru de politici adresate persoanelor sărace care să țină seama de aspectele legate de gen; îndeamnă Comisia să asigure o vizibilitate mai bună a activităților finanțate de Uniune pe alte continente;

63. salută faptul că ajutorul pentru dezvoltare a încetat să mai fie sursa dominantă de venit pentru multe dintre cele mai sărace țări ale lumii; subliniază că eficacitatea ajutorului necesită din partea țărilor sărace capacitate de mobilizare a veniturilor interne și regretă faptul că fluxurile ilicite de capital din țările în curs de dezvoltare, al căror cuantum depășește capitalul direcționat către aceste țări, fiind cauzate, de exemplu, de corupție și evaziunea fiscală la scară largă, reprezintă o problemă acută și substanțială care împiedică reducerea sărăciei și care prelungește dependența de ajutoare;

64. subliniază, în continuare, că dezvoltarea socială și economică pe termen lung necesită surse de venit sustenabile, diferite de ajutorul acordat; în acest sens, consideră că relațiile comerciale solide și care funcționează adecvat, în conformitate cu principiile OMC, reprezintă un aspect esențial pentru țările în curs de dezvoltare și, prin urmare, îndeamnă Comisia, Consiliul și țările ACP să identifice soluții la problemele restante care vizează acordurile de parteneriat economic propuse și acordurile de liber schimb dintre Europa și zona ACP;

65. este preocupat în legătură cu procedurile în materie de control ale Comisiei, care se aplică atunci când fonduri ale Uniunii sunt gestionate prin intermediul unor organizații internaționale în cadrul unor mecanisme de gestiune în comun; atrage atenția asupra faptului că termenii și implementarea controalelor și a monitorizării fondurilor Uniunii care fac obiectul gestiunii în comun prezintă deficiențe grave; face apel la Comisie să se asigure că toți partenerii săi îi oferă un acces facil și nebirocratic la rapoartele lor de audit intern;

66. reamintește cazul Afganistanului, în care situația este extrem de dificilă din punctul de vedere al securității, într-atât încât personalul Comisiei nu mai poate călători liber, ceea ce limitează în mod semnificativ aplicarea unora dintre procedurile „standard" de control intern;

67. subliniază importanța creării unei legături între ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare (LARD) pentru a întări legăturile dintre ajutorul de urgență, redresare și dezvoltare și a asigura o tranziție fără probleme de la ajutorul umanitar la asistența pentru dezvoltare; subliniază că mai sunt încă necesare eforturi considerabile pentru îmbunătățirea coordonării, eficienței, eficacității și coerenței LARD;

68. îndeamnă Comisia să garanteze faptul că finanțarea FED este coordonată cu alte instrumente (Mecanismul privind produsele alimentare, Programul tematic pentru siguranța alimentară, Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului, Programul tematic pentru actorii nestatali/autoritățile locale, Instrumentul pentru stabilitate, Proiectul-pilot pentru microfinanțarea rurală); îndeamnă Comisia să asigure o mai bună coerență și complementaritate între ajutorul umanitar și asistența pentru dezvoltare, atât la nivelul politicilor, cât și în practică, și să pună un accent mai puternic pe reducerea riscului de catastrofe și pe pregătirea pentru catastrofe, precum și să consolideze rezistența populației supuse riscurilor;

69. subliniază că UE are nevoie de o gamă largă de instrumente pentru cooperarea pentru dezvoltare, care să fie adaptate la diferite contexte, întrucât în domeniul ajutorului pentru dezvoltare nu există tipare unice; subliniază, în special, necesitatea unor instrumente și a unor metode de lucru specifice în relațiile cu statele eșuate sau cu cele profund nedemocratice, cum ar fi Eritreea, care refuză ajutoarele pentru propria populație, în ciuda unei crize alimentare galopante;

70. consideră că actuala criză alimentară gravă din Cornul Africii este și consecința tragică a lipsei de coerență și complementaritate între ajutorul umanitar internațional și asistența internațională pentru dezvoltare, precum și a speculației abuzive în ceea ce privește produsele alimentare; subliniază că, spre deosebire de catastrofele naturale, această criză a evoluat lent, dezvoltându-se treptat într-un dezastru umanitar; reamintește că, din nefericire, secetele și insuficiența de produse alimentare au un caracter cronic în Cornul Africii și că autonomia agricultorilor locali trebuie să fie consolidată pentru a se garanta sustenabilitatea;

71. constată că procesul de evaluare intermediară nu este încă finalizat pentru toate țările partenere ([1]), în ciuda faptului că acesta a fost programat pentru 2010-2011; se așteaptă ca Comisia să respecte calendarul stabilit și să ofere informații privind rezultatul procesului de evaluare pe site-ul său internet oficial;

Ajutorul Uniunii pentru Haiti

72. reamintește de cutremurul din Haiti și de consecințele sale dezastruoase; regretă nivelul insuficient de coordonare a ajutorului umanitar și a ajutorului pentru dezvoltare (care leagă ajutorul de urgență de reabilitare și dezvoltare); consideră că acordarea de ajutor umanitar trebuie să se bazeze pe o strategie de retragere; consideră că Comisia ar trebui să-și direcționeze eforturile și finanțarea spre reabilitare și dezvoltare;

73. regretă coordonarea insuficientă între delegația Uniunii și reprezentanța ECHO; sprijină o coordonare consolidată între toți actorii Uniunii aflați în Haiti; prin urmare, îndeamnă Comisia să asigure o mai bună coerență și complementaritate între ajutorul umanitar și ajutorul pentru dezvoltare, atât la nivelul politicilor, cât și în practică;

74. regretă lipsa de sustenabilitate a unor proiecte și subliniază că proiectele ar trebui să vizeze în principal crearea de locuri de muncă și creșterea sustenabilă, care să permită statului haitian să își sporească veniturile proprii pentru a depinde mai puțin de asistența străină; prin urmare, solicită Comisiei să pună la dispoziția Parlamentului o listă a proiectelor care au fost realizate în Haiti, cu o evaluare detaliată a situației lor actuale, pentru a se constata gradul de sustenabilitate al acestora până în prezent;

75. subliniază lipsa de vizibilitate a ajutorului acordat de Uniune în Haiti; consideră că, pentru creșterea vizibilității, nu doar steagul, ci și numele Uniunii Europene ar trebui să apară în documentele de PR, și nu doar numele Comisiei sau al DG ECHO, care sunt mult mai greu de identificat pentru cetățeanul haitian de rând;

([1]) Răspunsul la întrebarea scrisă nr. 31 adresată comisarului Piebalgs în cadrul audierii din 12 ianuarie 2012 în contextul procedurii de descărcare de gestiune a FED pentru 2010.

Raportul special nr. 12/2010 al Curții de Conturi intitulat „Ajutorul pentru dezvoltare acordat de UE în domeniul educației de bază în Africa Subsahariană și în Asia de Sud"

76. salută acest raport excelent al Curții de Conturi, care oferă o amplă analiză a rezultatelor sprijinului acordat de Uniune în domeniul educației de bază; subliniază însă și deficiențele programului, cauzate doar parțial de acțiunile întreprinse de Comisie;

77. recunoaște pe deplin dificultățile întâmpinate de Comisie în executarea acestui program, atunci când își desfășoară activitatea în unele dintre cele mai sărace țări din regiunile în cauză și încearcă să ajungă adesea la persoanele cele mai sărace din respectivele țări; este de acord că realizarea a 45 % din indicatori și înregistrarea de progrese clare de către 30 % dintre aceștia reprezintă o realizare remarcabilă; ar dori să solicite Comisiei să indice dacă aceste cifre s-au îmbunătățit și mai mult între timp;

78. împărtășește pe deplin concluziile și recomandările făcute de Curtea de Conturi și ia act de răspunsurile Comisiei;

79. reamintește rezoluțiile sale precedente privind descărcarea de gestiune, care menționează că o problemă semnificativă în ceea ce privește implementarea programelor de dezvoltare specifice este lipsa personalului calificat în cadrul delegațiilor Uniunii și a sprijinului oferit de serviciile centrale ale Comisiei; invită Comisia să discute acest aspect împreună cu comisiile competente ale Parlamentului în vederea identificării unei soluții mai durabile pentru această problemă;

80. invită Comisia să abordeze într-un mod sistematic deficiențele semnalate de Curtea de Conturi; ar dori să fie informat în legătură cu următoarele aspecte:

(a) în ceea ce privește calitatea educației [aspect abordat de un document de lucru publicat de Comisie în februarie 2010 – SEC(2010) 121]: lăsând la o parte faptul că pare a fi cam târziu față de momentul de început al programului, ar putea Comisia să indice ce alte măsuri sunt întreprinse în vederea monitorizării și îmbunătățirii calității educației?

(b) în unele dintre țările vizate de Raportul special nr. 12/2010, au fost semnalate cazuri de fraudă și de gestionare defectuoasă a resurselor guvernului, inclusiv profesori „fantomă"; ce sprijin furnizează Comisia pentru a ajuta aceste țări să elimine aceste forme de fraudă?

(c) unul dintre instrumentele/uneltele de bază pentru punerea în aplicare a unui program de succes este disponibilitatea unor statistici și evaluări corespunzătoare ale sistemului de învățământ actual; Curtea de Conturi evidențiază că, în mai multe țări, statisticile și evaluările de acest gen fie nu sunt disponibile, fie nu sunt actualizate; ce măsuri a luat Comisia pentru a remedia această problemă?

(d) așa după cum a subliniat Curtea de Conturi, participarea fetelor la educația de bază depinde de un număr mare de măsuri care nu sunt legate de educație, precum grupuri sanitare separate etc., cu toate că au fost înregistrate progrese în unele dintre țările respective; ce măsuri specifice a luat Comisia în fiecare dintre țările respective pentru a spori participarea fetelor la educația de bază și în care dintre țările respective sunt școlile de fete considerate a fi o soluție posibilă?

Facilitatea pentru investiții

81. reamintește că fondurile alocate facilității pentru investiții din Al zecelea FED s-au ridicat la 1 530 000 000 EUR pentru ACP și TTPM; ia act de faptul că suma totală aferentă operațiunilor semnate din portofoliul facilității pentru investiții a fost de 374 230 000 EUR în exercițiul financiar 2010; reamintește că Banca Europeană de Investiții (BEI) gestionează facilitatea pentru investiții, un instrument reînnoibil care implică un anumit grad de risc, finanțat din FED, care vizează încurajarea investițiilor private, în special în țările ACP;

82. regretă faptul că facilitatea pentru investiții nu face obiectul declarației de asigurare a Curții de Conturi și nici al procedurii de descărcare de gestiune a Parlamentului European, deși operațiunile aferente facilității sunt derulate de BEI în numele și pe riscul Uniunii, utilizând resurse FED; consideră că acest lucru nu este de dorit din punct de vedere politic și din motive legate de răspundere; evidențiază că aceste dispoziții reduc competența de descărcare de gestiune a Parlamentului, mai ales având în vedere faptul că resursele FED provin din fonduri publice alimentate de contribuabilii europeni;

83. accentuează faptul că toate operațiunile BEI finanțate din FED trebuie să respecte întru totul dispozițiile de la articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, conform cărora reducerea și eradicarea sărăciei constituie principalul obiectiv al politicii Uniunii în domeniul dezvoltării; consideră că numai o politică de dezvoltare în beneficiul celor săraci poate fi eficace și sustenabilă;

84. consideră că politicile în favoarea creșterii economice nu pot da rezultate fără promovarea standardelor sociale și de mediu și fără punerea în aplicare a unor mecanisme de protecție socială;

85. invită BEI să lege proiectele de finanțare într-un mod mai direct de reducerea sărăciei și de realizarea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, de drepturile omului, responsabilitatea socială a întreprinderilor, munca decentă, principiile ecologice, democrație, buna guvernanță și de crearea de întreprinderi, prin punerea în aplicare a Deciziei nr. 1080/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

86. solicită BEI să depună eforturi mai intense în ceea ce privește aspectele sociale (inclusiv respectarea drepturilor omului) în cadrul ciclului de desfășurare a proiectelor, atât prin intermediul evaluărilor *ex ante*, cât și, mai ales, prin intermediul monitorizării pe parcursul perioadei de implementare și de finalizare a proiectelor; solicită definirea „indicatorilor de performanță" în vederea unei mai bune urmăriri a valorii adăugate și a impactului operațiunilor BEI și în vederea consolidării expertizei corespunzătoare a personalului în ceea ce privește dezvoltarea durabilă, drepturile omului și aspectele sociale/legate de gen;

87. ia act de faptul că evaluarea intermediară independentă a facilității pentru investiții a BEI și a activităților privind resursele proprii întreprinse de BEI în țările ACP arată că eforturile BEI de monitorizare a implementării proiectelor și de asigurare a prezenței și a acțiunilor subsecvente privind aspectele de mediu și sociale par a fi, în continuare, insuficiente; solicită BEI să își îmbunătățească mecanismele de monitorizare;

88. ia notă cu satisfacție de progresele consemnate de raportul anual al BEI pentru 2010 privind facilitatea pentru investiții, în ceea ce privește concentrarea asupra rezultatelor; totuși, consideră că rapoartele anuale ar putea fi mult îmbunătățite în ceea ce privește prezentarea unor informații complete, relevante și obiective referitoare la rezultate, la obiectivele stabilite, obiectivele îndeplinite și motivele eventualelor devieri, precum și la evaluările desfășurate și în ceea ce privește prezentarea unui rezumat al rezultatelor evaluărilor, care să includă deficiențele și problemele care trebuie rezolvate; salută atitudinea cooperantă a BEI din timpul activităților de elaborare a prezentei rezoluții referitoare la descărcarea de gestiune;

89. reamintește că un procent de 14 % din fondurile din cadrul facilității pentru investiții (390 000 000 EUR) este oferit prin intermediul unor instituții financiare europene de dezvoltare bilaterală sau al unor asociații în participațiune;

90. regretă lipsa de transparență în ceea ce privește beneficiarii finali ai fondurilor din cadrul facilității pentru investiții; invită BEI să examineze în mod foarte strict, cu toată diligența necesară, verificând dacă au avut loc consultările publice locale necesare, aspectele legate de dezvoltare ale proiectelor acoperite de garanția Uniunii, înainte ca acestea să fie aprobate, inclusiv eficacitatea intermediarilor financiari în utilizarea în legătură cu aceste aspecte a împrumutului acordat de BEI; consideră că, atunci când este vorba despre împrumuturile acordate țărilor în curs de dezvoltare, BEI ar trebui să acționeze cu toată diligența necesară, în conformitate cu procedurile standard, respectând cele mai bune practici internaționale, în ceea ce privește lupta împotriva spălării de bani și finanțării terorismului;

([1]) Decizia nr. 1080/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 de acordare a unei garanții a UE Băncii Europene de Investiții pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi pentru proiecte din afara Uniunii (JO L 280, 27.10.2011, p. 1).

91. ia act de rapoartele unei organizații neguvernamentale, în legătură cu presupuse cazuri în care fonduri BEI au fost direcționate spre companii a căror conducere era fie anchetată, fie acuzată de corupție și de spălare de bani; invită BEI să se informeze cu privire la fondul acestor cauze;

92. ia act de faptul că BEI asigură complementaritatea dintre proiectele finanțate de BEI și cele finanțate de Comisie prin consultarea Comisiei într-o etapă foarte timpurie, înainte ca BEI să se implice în proiecte cu diligența necesară; reamintește că Comisia este membră fără drept de vot a Comitetului facilității pentru investiții și își dă avizul în legătură cu fiecare propunere specifică;

93. solicită Comisiei să continue să monitorizeze și să controleze îndeaproape implementarea facilității pentru investiții și să informeze periodic Comisia pentru control bugetar a Parlamentului în legătură cu constatările sale;

94. reamintește că Acordul tripartit dintre Comisie, BEI și Curtea de Conturi definește rolul Curții de Conturi în controlarea fondurilor europene de dezvoltare gestionate de BEI; invită Curtea de Conturi să redacteze un raport special privind eficacitatea și eficiența fondurilor europene de dezvoltare gestionate de BEI din perspectiva reducerii sărăciei;

95. ia act de faptul că BEI plătește angajaților săi remunerații variabile sub forma unor bonusuri anuale; solicită BEI să publice anual pe propriul site internet informații detaliate privind cuantumurile bonusurilor anuale primite de personalul său de conducere, inclusiv de fiecare membru al Consiliului de administrație, al Comitetului de direcție și al Comitetului de audit;

96. constată în plus că actualul Consiliu de administrație al BEI este compus din șapte femei și din 19 bărbați; încurajează statele membre să desemneze candidați femei pentru a ocupa cele două posturi în prezent vacante, cu scopul de a face posibilă o reprezentare mai echilibrată în cadrul Consiliului de administrație.